

Oponentura bakalářské práce

Název bakalářské práce: Informační centrum a vyhlídka Porta Bohemica, Roudnice nad Labem

Autor bakalářské práce: Martina Divišová

Vedoucí bakalářské práce: prof. Akad. arch. Vladimír Soukenka

Datum: červen 2021

Urbanistické a architektonické řešení

Autorka navrhuje dvě samostatné budovy dvoupodlažní budovu s malou kavárnou osazenou výše do svahu na úpatí věže a malou budovu s galerií nad řekou Labe.

Kavárna se zázemím je rozehrána do dvou na sobě položených hmot, přičemž galerie je soliterní objekt. Navržené novostavby pak vytváří samostatnou kompozici světlých efemérních objektů na úpatí věže. U galerie je s ohledem na blízkost vodní hladiny potřeba počítat s jejím občasným zaplavením, byť zde autorka uvádí systém hydraulického zvedání – klesání této drobné stavby. Kavárna je sice uvažována dále od řeky ale s dostatečným optickým kontaktem skrze prosklené plochy – otázka je jak průhledné jsou navržené textilní fasády, aby se zde udržel tento kontakt.

Dispoziční řešení – je hodně jednoduché, zde se ale autorka nevyvarovala některých chyb – wc musí být z prostoru kavárny přístupné přes předsíňku, uspořádání místností i s ohledem na tvar směrem do místnosti kavárny působí poněkud neobratně. Zázemí přípravny či skladu je poměrně malé a chybí zázemí pro zaměstnance – jejich wc, šatna, případně sprcha – možná místnost 1.05, kde ale chybí bližší popis. Prostory s výjimkou horního patra kavárny (mimochodem otvor pro schodiště se zdá poměrně malý – bude zde podchodná výška ?) jsou ovšem přístupné bezbariérově a nechybí wc pro vozíčkáře. Škoda ovšem je, že bezbariérově není přístupná kavárna.

Konstrukční řešení

Autorka volí železobetonovou konstrukci pro objekt s kavárnou založenou na ŽB desce a pilotách – tady se mi jeví řešení jako logické a poměrně jednoduché, najdeme tu i skicu rozmístění pilot. Řešení pro galerii volí autorka patrně pro odlehčení hmotnosti jako ocelovou konstrukci s vyzdívkami z lehkého zdiva. Celá konstrukce pak je dle popisu na hydraulickém systému nasazeném na jednotlivých pilotách, jež tvoří založení. Tento systém má umožnit pohyb objektu nahoru a dolů. Bohužel v případě galerie není řešení podrobněji vysvětleno a působí poněkud nerealisticky – z jedné strany je tento objekt zapuštěn v terénu a vertikální pohyby jsou tím tedy vyločeny – navíc by byl velký problém (i když řešitelný) s napojením sítí TZB tak, aby pohyb umožňovaly. Vyzdívaný ocelový skelet této budovy pak bude při případném zaplavení hodně trpět – lehké zdivo by patrně nápor vody nevydrželo a minimálně by vlhkostí hodně degradovalo. Samostatnou otázkou je pak zdvojená podlaha – ŽB deska a pod ní podvěšená další betonová vrstva – i toto se jeví jako ne zcela elegantní řešení.

Fasádní plášť a střecha, skladby

Fasáda je tvořena textíli s vlastní podkonstrukcí - jedná se o zajímavé řešení, které objekty vizuálně odlehčí – opět ovšem hodně trpí při zasažení vodou. Trochu mi u textilní fasády chybí detaily řešení u vstupních dveří – budou tyto části vynechány ? Střechy jsou ploché – skladby jsou navrženy jako funkční – jednoplášťové ploché střechy, parozábrana tu stačí jen v jedné vrstvě.

Skladby

Skladby střež viz výše, u skladby podlahy galerie P3 je navržena deska zadvěšená pod nosnou ŽB desku tl. 150 mm – zde mi není jasné jak toto bude v praxi provedeno, proč je deska dilatovaná a proč tam vlastně musí být ? Jedná se v praxi o velmi komplikované řešení v tomto případě bez zjevného přínosu.

Details

Details jsou celkem srozumitelné a funkční – jsou zde pouze drobnosti – u detailu D.1.2.07 se nedá svod takto zabetonovat do stěny – je zde přílišné oslabení konstrukce a malé krytí, lépe svod vést buď vnitřkem nebo exteriérem – je to možné i ve vrstvě TI jako skrytý svod.

U detailu D.1.2.09 – hydroizolace se takto nemůže nechat viset v terénu pod drenážní trubkou – ideálně ji jednoduše připojit na roh a drenážní trubku udělat ve větší hloubce.

Technické zařízení budovy a zajištění vnitřní pohody prostředí – zde bych doporučil větrat prostory kavárny nuceně kvůli využitelnosti po všechna roční období a počasí. Samostatnou kapitolou je koncentrace autorky na likvidaci dešťové vody a její případnou akumulaci. Obecně se jedná o jasné trendy maximálního využití dešťové vody a v případě jejího přebytku likvidaci vsakem, ale v tomto případě na břehu Labe to působí trochu úsměvně – tady by bylo logické vodu ze střech odvést rovnou do řeky i s ohledem na to, že kvůli hladině spodní vody vedle koryta se těžko něco vsákne a s vodou v řece tato spodní voda nepochybně souvisí.

Interiérové řešení je v práci pečlivě navržené i dobře odprezentované.

Závěrem je tedy možné říci, že se jedná o dobře zvládnutý architektonický návrh. Drobné technické nedostatky jsou popsány výše, diskutabilní je idea vertikálně se pohybujícího objektu galerie, v tom je řešení popsané v projektu dosti nejasné a obtížně realizovatelné. Návrh hodnocení B.

V Praze 14.06. 2021 Ing. Arch. Marek Lehmann

